

Iacobi Menochij

tantum legitimū, & naturalem, & non legitimātū, ut sup. ita & semper primogenitus legitimus, & naturalis, & nō legitimatus, ut sup. de gradu in gradum, & de linea in lineam, ut inf. succedat in d. ha reditate, & bonis meis, & vocetur Andreas. Et ca su quo, d. lo. Maria (subiungit testator) seu eius filij, & descendentes masculi, ut sup. decederent sine filiis masculis, ut sup. tunc & eo in casu instituo, & substituo hāredem meū, ut sup. d. D. lo. T. bo. de Burgo, seu eius primogenitū, quo decedente, alius primogenitus intelligatur substitutus, & institutus ordine successivo, recto modo, & ordine procedendo, & intelligendo.

Decedentibus verò predictis, ut sup. institutis, & substitutis, ita q̄ linea masculina omnium predictorum, ut sup. institutorum, & substitutorū sit finita, tunc & iāli in casu instituo, & substituo, & in bonis, & hereditate mea, hāredem meū lo. Bapt. de Burgo seruitorē meū, cū hac conditione, q̄ eius filius primogenitus legitimus, & naturalis, & nō legitimatus, ut sup. solus succedat, & eo decedēte, substituo, & instituo alium filium masculum legitimū, & ut sup. non legitimatum primogenitū semper, & sic successivo in primogenitū masculū, ut supra, denieriat hereditas mea, donec linea masculina dicti lo. Bapt. durauerit, & fuerit finita.

Decedente verò dicto lo. Bapt. sine filiis masculis, ut sup. ita & eius masculina linea sit finita, tunc instituo, & substituo Ant. Mariam de Burgo etiam seruitorē meū, & eius filium primogenitū, & successivo ordine primogenitū semper masculū, prout supra in alijs personis, & substitutis, & institutis statutum, & ordinatum est.

Omnibus verò ex predictis sic, ut sup. nominatis deficientibus, ita quod ipsorū omnium linea masculina sit finita, heres meus sit antiquior de domo Bur

Typus contendentium.

Marescotus	Franciscus
Lombardinus, sive Libardinus	Ioannes
Thomassinus	Armaninus
Andreas	Francischinus
Matonerius Oprandus	Armaninus
Io. Maria Physicus	Luchinus
Io. Thoma	Franciscus
Co. Andreas testator	Nicolaus
Andreas primus	Sinibaldus
Andreas secundus	Ludojicus Colon
Andreas tertius	Nicolaus Capit. actor
Io. Baptista grauatus obiit 9. Junij 1600. vlt. defunctus.	Camillus Reus conuentus

Consilium MCLXXI.

134

Initium à Domino.

CONSLIVM MCLXXI.

E egregia proposita dubitatione, & si adeò docte, & acutè responderunt duo eruditissimi Iurisconsulti, nempe Illustris, ac mulsum Reuerendus Dom. Alexander Schinchinellus, & Praestantissimus Dominus Ioannes Petrus Ala, quos honoris causa nomino, innanis videri possit mea omnis opera: Veruntamen ne demandato muneri deesse velle videar, dicam & ego quod de retam graui sentio, & quidem sentio vñā cum præfatis doctissimis Consulentibus, Magnificum Dominum Comillum præferendum esse Magnifico Domino Capitaneo Nicolao. Hæc sententia certa, & vera apparet, propositis quinque conclusionibus, ac sic ex ordine explicatis.

Prima itaque conclusio est: testatore vocando ad bonorum suorum successionem antiquiore de domo, seu familia, censeri vocasse primogenitū, sicutque natu maiorem: cum idem sit dicere antiquior, & quod natu maior, & primogenitus, sicut respondit Alex. in consil. 4. num. 4. & num. 6. lib. 4. Et cum idem sit dicere antiquior, quod maior natus, ut est manifestum majoris natu nomen idem est, quod nomen primogenitus, ut scribunt Abbas in consil. 8. num. 3. libro 1. Barba. in consil. 10. num. 10. in fine, & manifestius, in consil. 18. num. 13. in fine. lib. 2. & Parisius in consil. 72. num. 80. in fine. lib. 4. qui post Oldradum, & alios dicit, idem esse & maioratum, & primogenitutam, & idem post alios quamplures tradit. Ludouicus Molina in libro primo, de Hispano. primogenijs. cap. 1. num. 2. Et cum cōclusio hæc careat probabili dubitatione, eamq; admittant partes ipsæ contendentes, non est, quod plura scribam.

Secunda est conclusio. Testatorem vocando ad successionem sive hereditatis, & bonorum illos de domo sua, & dici vocasse eos, qui sunt ex sua agnatione, & familia. Conclusionem hanc veram esse, affirmant Bart. in l. tutelas. num. 4. ff. de capit. diminut. in l. 1. in prin. ff. ad S. C. Sylla. in l. pronunciatio. §. familia. ff. de veter. signif. & in l. vnicā. num. 4. C. de conducto. & procurato. prædiorum fisci. lib. 1. Calcaneus in consil. 8. num. 3. & copiosè Socinus iunior in consil. 94. num. 9. lib. 1. & prædictos secutus sum in commentarijs de præsumptionibus. lib. 4. præsumpt. 88. num. 12. Quib. nunc accedit. Alex. in consil. 1. 3. num. 3. lib. 6. Corneus in consil. 113. num. 2. lib. 4. & alij nonnulli, quos refert, & sequitur M. Antonius Peregrinus in tract. de fideicommissis. art. 2. num. 2.7.

Tertia est conclusio. D. Camillum esse ex domo, familia, & agnatione de Burgo, cuius erat Testator. Cōclusio hæc multis probatur, vno tamen prius præmisso, quod hoc in calu agitur de qualitate difficultis probationis. Est enim & agnationis probatio difficultis cap. licet ex quadam de testibus, vbi doct. & responderunt Anchæ. in consil. 5. 2. Alex. in consil. 90. num. 12. lib. 3. Alba in consil. 8. 3. num. 8. lib. 1. Decius in consil. 1. 95. num. 1. lib. 2. Principio. & num. 6. Bursatus in consil. 268. num. 11. lib. 2. Mansardus in tract. de probationibus in conclus. 409. num. 1.

Qui ob id affirmant consanguinitatem, & agnationemq; præseruit antiquam latis probari, indicis, & conjecturis. Et idem ego ipse respondi in consil. 816. num. 25. lib. 9. vbi ferè prædictos doctores omnes commemorauit. Hoc præmisso, dicimus multas extare conjecturas, & indicia, quibus probatur agnatio hæc. Et prima quidem est, quia testator vocavit Io. Baptistam de Burgo fratrem Hieronymi aui dicti D. Camilli. Qui quidem

Liber Duodecimus.

Io. Baptista erat consanguineus ipsius testatoris; sicuti in facto præsupponitur. Vocavit sanè testator dictum Io. Baptistam, ita quod eius filius primogenitus post eum succederet, pro cōseruatione domus, & familie: sicuti primogenitura & institutio, & ordinatio significat agnationis, & familiæ cōseruationem; vt responderunt Socius senior in consil. 47. num. 6. & in consil. 57. num. 3. lib. 3. & Parisius in consil. 72. num. 8. 1. & num. 8. 2. lib. 4. quos lecutus est Ludouicus Molina in libro 1. de Hispano. primogenijs. cap. 4. num. 13. Hæc itaque testatoris dispositio ostendit, dictum Ioan. Baptistam fuisse ex familia, & agnatione ipsius testatoris, cuius & assertioni standum est in præjudicium eorum, qui tanquam hæredes ei volunt succedere: quemadmodū ego ipse in terminis respondi in d. consil. 816. num. 45. libro 9. ex sententia Cephalii ibi relati. Altera, atque ita secunda est coniectura sumpta à communī voce, & fama, qua dispositione Statuti Cremonæ rubr. 396. sufficit ad probandum consanguinitatem. Sicq; agnationem. Id quod, & iure ipso communī sanctum est; vt tradunt Aret. in consil. 37. num. 1. Alex. in consil. 90. numero 9. lib. 6. Bursatus in consil. 268. & ego ipse in dicto consil. 816. num. 33. Immò quod ad successionis effetum, filiationem probari voce, & fama in antiquis præfertim scriptis post alios in lib. 2. de arbitriis iudicium casu 8. num. 66. & in dicto consil. 816. num. 34. Præterea extat & tercia coniectura ducta ab antiquo priuilegio Civilitatis concessa ab Excellentissimo D. Duce Mantua Federico anno 1532. dicto Hieronymo auo, & Ioan. Baptista, ac Iosepho patris magnis dicti D. Camilli; ad petitionem, & instantiam d. D. Comitis Andreæ testatoris. In eo enim, priuilegio in principio ita legitur. Magnum illud nobis attulit gaudium, quod Illustris Dominus Andreas Burgus Ignæ dominus litteris suis nobiscum egerit, vt clarissimos viros nobiles Cremenses nepotes suos Hieronymum, Ioan. Baptistam Canonicum, & Iosephum fratres de Burgos ciues nostros Mantuanos creare velimus, &c. Haec preces dicti Comitis Andreæ testatoris sicuti fidem faciunt contra eum, iuxta l. cum precum. C. de liberali causa, & in specie respondit Gozadinus in consil. 12. num. 16. Ita etiam probant contra eos, qui ei volunt succedere, vt dixi supra. Illa quoque & assertio, & attestatio Domini Ducis, quod scilicet dictus Co. Andreas testator obulerit preces illas ipsi D. Duci fidem pariter facit contra quosque cum sit assertio, & attestatio, in qua non agitur de commode, & vitilitate ipsius D. Ducis, quod illi fuerint inter se agnati, & consanguinei coniuncti, vel non iuxta ea, quæ post alios tradidit Craueta in tract. de antiquit. tempo, in prima parte principali, in secundâ particula, quæ incipit. Non omitto, num. 2. 5. & in consil. 276. num. 1. qui dixit, Principiis assertione in antiquis probare etiam in sui fauorem, & præjudicium tertij. Concurrit quarta coniectura, quod creditur probatum, vel probari posse testibus grauibus senio confessis attestantibus, se audiuisse à iuri maioribus fide dignis, dictos Io. Baptistam, & fratres fuisse consanguineos, & nepotes dicti Comitis Andreæ testatoris, & pro talibus ab omnibus eos cognoscens, fuisse habitos, reputatos, & retractatos. His sane attestacionibus lati pbari consanguinitatem, & agnationem, & cognitionem præferunt in antiquis, statuit Pöt. Max. in c. dicit ex quadam de testibus post alios scripti in d. consil. 816. num. 3. 8. & 42. Et demum accedit, quod cum dictus Dominus Camillus, tanquam ex agnatione, familia testatoris fuerit causa cognita missus in possessionem bonorum ipsius testatoris, præsumatur ille primogenitus, quem testator post alios vocauit: cum hic sit effectus, hocque sit commodum posse

10 sortis, & vt pro eo ita præsumatur, vt onus probandi

Z 2 con-

contrarium incumbat aduersario. *l. t. f. de probatio.* & l. vis eius. C. eo. & latissime resisi in commentariis de presumptionibus. lib. sexto. presumptio. 69. num. primo.

Quarta est conclusio. Domin. Capitaneum Nicolaum non esse ex agnatione; & familia dicti Domini Comitis Andreae testatoris. Conclusio hec satis probata est iuris dispositione, qua sanctum est, quod is, qui se agnatum f. assertit, probare debet, vi in specie responderunt Decius in consil. 13. col. 2. versic. sed his non obstantibus, in consil. 22. nu. 11. & in consil. 32. 1. num. 2. Alba in consil. 61. num. 1. lib. 1. Rolandus in consil. 3. num. 41. & in consil. 63. num. 1. lib. primo. & praedictos fecutus est Mascalcius in tract. de probationibus. in conclusione 73. num. primo. Et accedit, quod is, qui assertit, e. altero existente iam in possessione, esse eo proximiorem, vt valeat in successione illi præferri, probare debet, sicuti scribunt Bertrandus in consil. 23. 2. lib. 3. & Antonius Gabriel in lib. primo, conclusionum tit. de probationibus, conclus. 6. num. 23. versic. ista opinio. &c. qui si declarant receptam il lam sententiam; quod is, qui probauit, se esse agnatum, vi succedit, præsumi proximiorem, nisi contrarium ab aduersario probetur. Quam quidem communem opinionem sum & ego fecutus in dicto consil. 816. num. 52. li. 9. Et quo ad agnationem, & familiam; quod scilicet Dom. Capitaneus Nicolaus sit ex eadem agnatione, & familia de Burgo, cuius erat testator, conatus est ipse D. Capitaneus probare multis modis.

Primò antiquis litteris a predicto Comite Andrea testatore scriptis anno 1512. die 17. Decembri, ad Dominos Octavianum, & Caesarum fratres de Burgo; quos consanguineos appellat; & se consobrinum eorum nominat. Quæ quidem litteræ f. satis probare videntur: cum simus in antiquis, in quibus, vt dixi in precedenti cōclusione sufficiunt probationes leuiores, ex conjectu ris, & indicijs. Et hæc est ipsius testatoris f. assertio, & confessio, quæ in dubium reuocari non posse videatur à Domino Camillo, qui hæredem se facit ipsius testatoris: sicuti in predicta conclusione scripsi, & nominationem in litteris probare agnationem scripsi in dicto consil. 816. num. 44. post Surdum in consil. 1. num. 43. & 46. lib. 1.

Respondeatur, dictas litteras non suffragari quidquam. Domino Capitaneo, cum non constet fusile scriptas manu dicti Domini Comitis Andreae testatoris. Et rufus non apparet, qui fuerint dicti Octavianus, & Caesar, ad quos datur fuerant litteræ illæ. Non enim iij apparent scripti in genealogia ipsius Domini Capitanei, nec etiam in illa Domini Camilli: & propter ea colligunt non potest, quod dicti Octavianus, & Caesar fuerint ex agnatione, & familia testatoris. Et accedit, quod ipse Comes Andreas testator in subscriptione ipsarum litterarum dicit se cōsobrinum dictorum Octaviani, & Caesaris; quod nomen, consobrinus, & propriè significat illos, qui ex duabus sororibus propagantur. l. prima. §. quartæ. & l. vlt. §. codem gradus. ff. de gradibus, & affinitate. & §. quarto, institut. de grad. cognati, & licet aliquando consobrinus appellentur filii duorum fratum, vt in dicta l. vltima. §. codem gradu; & in §. primo. institut. de legit. agnato. success. attamen id est impropria, & abusiva significatio, qua spectanda non est. Nec dici potest, dictum testatorum inscripsisse litteras

16. num. 17. appellando dictos Octavianum, & Caesarum f. consanguineos; quandoquidem consanguinei propriè dicuntur duo fratres ex eodem patre nat. l. quarta. ff. unde cognati. l. 12. & 3. ff. de legit. hæred. & §. tertium, & §. hoc etiam. institut. de legit. agnato. success. que quidem significatio nullo modo conuenit nostro in ea fu, in quo ipsem Comes testator appellat predictos

ramquam fratres. Esi itaque admittimus, ex dictis litteris probari aliquam sanguinis coniunctionem intercessisse, inter dictum Comitem Andream testatorem, & dictos Octavianum, & Caesarum, illa fuit coniunctio ex sanguine materno, non autem ex paterno: & ob id erant cognati, & noti agnati.

Secundò adducitur conjectura sumpta ex eo, quod dictus Dominus Capitaneus Nicolaus eiusdem est cognominis de Burgo, & eadem deferit insignia, quæ deferebat dictus testator. Hanc insignium, & armorum,

18. & f. cognominis delationem conjecturam facere prædictos eiusdem fuisse agnationis affirmant Barto. in l. tutelas. num. quarto. versic. item hæc videmus. ff. de capit. diminut. Aretinus in consil. 37. num. primo. Calcanus in consil. 8. num. 2. & 3. & in consil. 9. colum. prima. Cephalus in consil. 90. num. 18. lib. primo. & hos retuli, & probauit in dicto consil. 816. num. 35. 36. & 37.

19. Respondetur, delationem armorum, & f. insignium conjecturam facere illum deferentem esse ex agnatione, & familia in genere, cuius erat testator: non tamen in specie sentit Signorulus in consil. 81. num. 5. cum dixit, per læpe evenire, quod plures sint eiusdem cognominis, vt pata de Homodeis, cuius erat ipse Signorulus; & tamen non sint agnati sic & Corneus in consil. 41. num. 6. & num. 11. lib. quarto, sicuti de familia, & agnatione illa de Fontana Placentina, de qua dicimus infra in subsequenti conclusione in primo argumento, scribit Socinus senior, & alij, quos ibi commemorabo. Illa eiusdem est cognominis, & eadem deferit insignia, & tamen non sunt inter se agnati. Hic Mediolani familia Viccomitum est amplissima, & Papia familia de Beccaria numerosa est: & deferunt omnes eadem insignia, & tamen non sunt inuicem agnati. Et de eis de domo, & familia in genere loquitur Bartol. in dicta l. tutelas. num. 4. & manifestius Barbatia in repet. l. cum acutissimi, num. 140. in fin. C. de fideicommissis.

Tertiò adfertur probatio ex eo, quod dictus Dom. Capitaneus Nicolaus descendit ab illis de Burgo, qui habitabant in dicta vicinia sancti Salvatoris, & nominabantur, & dicebantur consanguinei, & agnati Octaviani, & Caesaris de Burgo, ad quos datur fuerunt prædictæ litteræ à dicto Comite, Andrea testatore, ex quo infertur, dictum Dom. Capit. Nicolaum fuisse consanguineum, & agnatum dicti testatoris.

Respondeatur primò, argumentum non concludere; cum non constet à quibus descendenter ipse Dom. Capitaneus, nec apparet, quod dicti Octavianus, & Caesar fuerint ex agnatione, & familia testatoris. Et accedit, quod ipse Comes Andreas testator in subscriptione ipsarum litterarum dicit se cōsobrinum dictorum Octaviani, & Caesaris; quod nomen, consobrinus, & propriè significat illos, qui ex duabus sororibus propagantur. l. prima. §. quartæ. & l. vlt. §. codem gradus. ff. de gradibus, & affinitate. & §. quarto, institut. de grad. cognati, & licet aliquando consobrinus appellentur filii duorum fratum, vt in dicta l. vltima. §. codem gradu; & in §. primo. institut. de legit. agnato. success. attamen id est impropria, & abusiva significatio, qua spectanda non est. Nec dici potest, dictum testatorum inscripsisse litteras

20. 53. num. 38. Quarto adducitur quod mortuo dicto Comite Andrea testatore, Capitaneus Ludovicus pater dicti Domini Capitanæ Nicolai mutavit testes, suscipiendo lugubres; sicuti facere solent agnati in morte aliorum agnatorum.

Respondeatur, hanc conjecturam esse leuissimam: cum nihil concludat. Nam videmus, & affines, & aliqua cognatione coniunctos, immo, & aliquando amicos assumere vestes lugubres per aliquot dies in morte affinis, cognati, & amici, præsertim, si is vita funeris fuit vir illustris, & magni nominis, sicuti extitit dictus Co. Andreas testator,

Quin-

Consilium MCLXXI.

135

Quinto, & ultimò deducta fuit probatio ex eo, q. dictus Com. Andreas testator, & eius maiores, item & maiores ipsius Domini Capitanæ Nicolai habitauerunt omnes, & habitabant in dicta vicinia Sancti Salvatoris: & quod etiam in nuptiarum celebratio ne semper adfuerunt.

Respondetur, conjecturam hanc nil vrgere: cum vicinia non arguat consanguinitatem, & agnationem, præsertim in specie. Neciure, vel doctorum auctoritate, quod sciam, conjectura hæc probatur.

Quo verò ad proximitatis qualitatem, quod scilicet Dom. Capitaneus Nicolaus fuerit agnatus proximior dicto Comiti Andrea testatori, quām sit dictus Dominus Camillus, dicendum est, probatam nō esse maiorem hanc proximitatem. Si quidem demonstratum haecenus non fuit certus consanguinitatis gradus: sicuti hoc in casu probati, & demonstrari debebere in terminis respondit Decius in consil. 32. numero nono. ver. Non obstat, &c. quem secuti sunt. Tiraquellus de retratatu consanguinitatis. §. 1. glo. 16. numero 9. & Didacus Couarruias, in lib. 2. varia. resolution. cap. 6. numero 6. in fine, quos retuli, & probauit in d. consil. 816. in fine. lib. 9.

Quinta est conclusio. Dominum Comitem Andream testatorem, vocando antiquorem de domo de Burgo, vocasse Dominum Camillum, non autem Dominum Capitaneum Nicolaum. Conclusio hæc demonstratur vera multis solidis rationibus, & argumentis.

21. Primo, quod testator vocando antiquorem f. de domo seu familia, intellexit de sua familia propriè, & in specie. Atqui Domin. Camillus est propriè, & specificè ex familia testatoris; Dom. verò Capitaneus Nicolaus non. Ergo testator vocasse dicitur. Dom. Camillus, & Domin. Capitaneum Nicolaum. Illa major argumenti propositio, quod scilicet testator, vole

22. cando illos de familia f. intelligatur, intellexisse de sua familia, in specie affirmarunt Bartolus in l. peto. §. fratre. numero primo, de leg. 2. Socinus senior in cōfilio 249. numero 11. in fine. lib. secundo, & idem inter consilia Curtij senioris in consil. 40. Cum in præsentiarum, columna sexta. versiculo, & in primis. Et manifestius. Parisius in consilio primo, numero 59. lib. 3. & multò clarius in nostris terminis Socinus junior in præallegato consilio 97. numero 64. libro secundo, dum generalem rationem perpendit; & inquit

23. intelligi de familia f. propria testatoris, non autem fratri sui. Hanc quoque traditionem probarunt Albin consilio 483. numero 42. lib. secundo, & in cōfilio 616. num. 3. & 4. lib. 4. Cephalus in consilio 313. numero 14. & in consilio 333. numero 13. lib. 3. & in consilio 495. numero 34. libro quartu. Rolandus in consilio 70. numero 75. libro 3. Et Surdus in consilio 247. numero 12. libro secundo. Et quidem hanc eandem opinionem sum, & ego fecutus in consil. 106. numero 230. lib. 2. & in consilio 233. numero 16. & 17. lib. 3. Et in Commentarijs de presumptionibus lib. 4. presumptio. 88. num. secundo, secundum nous impressiones Colonia, Taurini, & Venetiæ. Et eodem in loco, num. secundo, versi. Nec repugnat, quod contrarium, &c. cōfutauit contrarium opinionem Hieronymi Gabrieles in consilio 132. num. 58. vers. Sed contrarium, libro primo, quem fecuti sunt Mantica in libro octavo, de conjecturis ultimarum voluntatum titu. 12. num. 12. & M. Antonius Peregrinus in tract. de fideicommissis art. 22. num. 27. in fine. scripsi sane præcipit in loco, Alexand. in consil. 213. col. 2. lib. 3. Et Decium in consilio 321. numero 8. allegati à Gabriele, nihil, quod ad rem nostram pertineat scriptiss. Socinus vero senior in consil. 249. numero 12. libro 2.

24. Liber Duodecimus.

abeodem Gabriele adductus, contrarium respondit: vt supra retuli, Mantica verò in dicto titulo duodecimo, num. 12. loquitur, quando testator relinquit agnationem, quæ non possunt intelligi de descendantibus a se ipso testatore; sicuti ipsem illo in loco, versiculo sed in proposito, &c. rectè aduertit. Ita etiam de agnatis, immo & de cognatis loquitur Peregrinus in loco supra allegato. Illa verò minor propositio argumenti, nempe Dominum Camillum esse ex familia verè, & propriè, ac specificè testatoris, manifestè

25. constat: quia est ex descendantibus f. per rectam linéam à Thomasino proaudo dicti testatoris: atque ita est Dominus Camillus ex propria, & specifica agnatione testatoris: Dominum Capitaneum Nicolaum verò non esse ex familia, & agnatione testatoris, vel ex eo appetere; quod non descendit à dicto Thomasino: sed à quodam Francisco, qui non est ex ascendentibus, nec ex descendantibus dicti Thomasini: sicuti constat ex vtriusque Genealogia. Et ideo domus, & familia ipsius Domini Capitanei, eti appellatur de Burgo, non est tamen illa specifica, & propria testatoris: sicuti in terminis censuit Socinus senior inter consilia Curtij senioris in consilio 40. incipit. Cūm in præsentiarum, columna sexta. versiculo, & in primis. &c. qui respondit de hac facti specie. In ciuitate Placentia, quatuor extabant familiæ de Fontana, quæ in genere significabant vnam esse familiam: attamen vna appellabatur Fontana de Paueris; altera de Arcellis; Tertia de Maluicinis; Quarta de Bandicis.

Testator quidam ex familia de Fontana de Paueris cōcludit testamentum; & statuit fideicommissum conservari debere in familia f. de Fontana. Respondit Socinus, Testatorem de familia de Fontana de Paueris, in specie de Fontana de Paueris; sicque de sua propria, non autem in genero. Et Socinus fecuti sunt Parisius, & alij supra relati, quos fecutus sum in consil. 30. numero 13. lib. primo, & in consil. 233. numero 16. lib. 3.

Secundò accedit, quod in specie magis tradit Ludoicus Molina in libro primo, de Hispano. primogenijs, capitulo quarto, numero 13. dum ex sententia Socini senioris, & Parisij, scribit, quod is, qui maior argumenti propositio, quod scilicet testator, vole

26. ratus, hoc est primogenitum f. instituit eo ipso, quod ex aliquibus bonis se facere maioratum profiteretur bona ipsa in propria familia velle perpetuo conservare censendus est. Atqui Dominus Camillus dicitur ex propria familia, nempe ex agnatione ipsius testatoris. Dominus Capitaneus Nicolaus verò non sicuti verumque supra probauimus. Ergo dicendum est Dominum Camillum esse preferendum ipsi Dominio Capitaneo, qui (quod fortius est) non dicitur à testatore aliquo modo, vel tempore, vel loco vocatus.

Tertiò suffragatur, quod nostro in casu duo extant primogeniti, nempe Dominus Camillus, qui gradus proximior est tam testator, quām ultimo possessor; & Dominus Capitaneus Nicolaus, qui vtrique, hoc est, testator, & vltimo possessor est gradu (si modo gradum obtinere concedimus) remotior. Atqui, quando testator instituit primogenitum; & duo extant primogeniti, quorum alter sit proximior alterum, tam ipsi testatori, quām vltimo possessor: præferri debet ille proximior. Ergo Dominus Camillus præferri debet dicto Dom. Capitaneo Nicolaio. Illa minor argumenti propositio ita probatur; ac primò primogenitura f. est idem quod fideicommissum sicuti post alios scripti in consilio 803. numero 2. & 3. libro 9. Porro, quando testator reliquit fideicommissum familiæ, censetur vocatus proximior. l. cum ita legatum, de legat. primo. l. peto. §. fratre, de legat. 2. quæ

Z 3 iura